

Sygnatura akt I C 1245/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Kołatek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. Ł.

roszczenia z umowy pożyczki

I zasądza od pozwanego D. Ł. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 56.005,48 zł (słownie złotych: pięćdziesiąt sześć tysięcy pięć i 48/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24.07.2018 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala,

III zasądza od pozwanego D. Ł. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 6.168,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1245/18

(...)

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. Ł. kwoty 60 045,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zwrot kosztów sądowych w kwocie 751 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 16.05.2014 r. zawarła z pozwanym umowę pożyczki, z warunków której pozwany się nie wywiązał. Strona powodowa podała, że zadłużenie z dniem 11.01.2018 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności, w dniu 9.07.2018 r. pozwany został wezwany do spłaty wymagalnego zadłużenia. Strona powodowa podniosła, że na sumę żądań składa się kwota niespłaconego kapitału – 56 005,48 zł, odsetek umownych – 969,57 zł oraz odsetek umownych za opóźnienie – 3 070,09 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany D. Ł. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany podniósł między innymi zarzuty braku wypowiedzenia umowy, braku wymagalności części rat, nie udowodnienia wysokości roszczenia co do zasady i wysokości, nieważności umowy, braku umocowania, braku związania pozwanego postanowieniami umowy w części dotyczącej wysokości, odsetek za opóźnienie, braku wykazania wysokości odsetek. Pozwany podał, że nie otrzymał wypowiedzenia umowy, ponadto w dniach 26.02., 26.03 i 26.04.2018 r. spłacał raty kredytu wraz z odsetkami w kwotach po 1 224,82 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.05.2014 r. została zawarta ramowa umowa kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę innych kredytów nr (...) pomiędzy Bankiem (...) S.A. w G. a D. Ł., według której Bank udzielił D. Ł. kredytu w wysokości 77 131,70 zł na okres od 16.05.2014 r. do 16.05.2023 r. Na kwotę pożyczki składała się suma 74 165,10 zł przeznaczona na spłatę innych kredytów lub pożyczek oraz na cele konsumpcyjne, a także kwota 2 966,60 zł przeznaczona na opłacenie prowizji. Kredyt został oprocentowany na 15,70 % w skali roku. Na całkowitą kwotę do zapłaty 145 686,48 zł składały się kwota kredytu – 74 165,10 zł, prowizja – 2 966,60 zł oraz należne odsetki w wysokości 68 554 zł. Kredytobiorca zobowiązał się spłacać kredyt w 108 miesięcznych ratach w wysokości 1 348,95 zł płatnych do 16 dnia każdego miesiąca poczynając od 16.06.2014 r. Od zadłużenia przeterminowanego Bank naliczał i pobierał odsetki karne według zmiennej stopy procentowej, określonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP wynoszącego w dniu zawarcia umowy 16% w skali roku. Bank mógł wypowiedzieć umowę w razie niedotrzymania warunków udzielenie kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej – z terminem wypowiedzenia 30 dni. Bank zawiadamia kredytobiorcę o wypowiedzeniu umowy w formie pisemnej, listem poleconym. W przypadku wypowiedzenia umowy kredytobiorca jest zobowiązany do spłaty całości zadłużenia wraz z należnymi odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia.

Dowód: umowa kredytu gotówkowego k. 42-46.

(...) Banku (...) S.A. została w 2016 roku przeniesiona na rzecz (...) Banku S.A. z siedzibą w W..

Dowód: informacja z KRS k. 4-30, plan podziału k. 47, wyciąg z załącznika nr 1 k. 48-50.

Kredytodawca w lipcu, wrześniu i październiku 2017 r. sporządzał pisma z informacją o zadłużeniu pozwanego.

Dowody: pismo informujące o zaległości k. 58, wezwanie do zapłaty k. 59, ostateczne wezwanie do zapłaty k. 60.

Z powodu zalegania z płatnościami rat kredytu, w dniu 22.11.2017 r. Bank złożył D. Ł. wypowiedzenie umowy kredytowej.

Dowody: warunkowe wypowiedzenie umowy kredytowej k. 51-52, potwierdzenie odbioru k. 53-54, wydruk historii uznań rachunku k. 61.

Na dzień 8.07.2018 r. zadłużenie pozwanego wynosiło 56 005,48 zł z tytułu niespłaconego kapitału.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 55.

Sąd zważył co następuje:

Ustalen stan faktycznego dokonano w oparciu o przedłożone przez stronę powodową dowody z dokumentów, przede wszystkim w oparciu o dokument umowy kredytu gotówkowego, wypowiedzenie umowy wraz z dowodem doręczenia korespondencji, a także historii wpłat na rachunek do obsługi zadłużenia. Autentyczność żadnego dokumentu nie była przez strony postępowania w żaden sposób kwestionowała, a nadto nie budziła wątpliwości.

Zgodnie z treścią przepisu art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, w przypadku umowy o kredyt denominowany lub indeksowany do waluty innej niż waluta polska, szczegółowe zasady określania sposobów i terminów ustalania kursu wymiany walut, na podstawie którego w szczególności wyliczana jest kwota kredytu, jego transz i rat kapitałowo-odsetkowych oraz zasad przeliczania na walutę wypłaty albo spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres

uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy (art. 69 ust. 2 Prawa bankowego).

Strona powodowa przedłożyła do akt sprawy dokument umowy kredytu gotówkowego, w której szczegółowo określone zostały prawa i obowiązki stron. Wbrew zarzutowi pozwanego, nie budzi wątpliwości fakt, że umowa została skutecznie zawarta. Przedłożone dokumenty wskazują, że pozwany początkowo wywiązywał się z warunków kontraktu, dokonywał regularnych spłat. Brak jest również podstaw do akceptacji stwierdzenia o braku należytego umocowania strony powodowej i to zarówno w sferze materialnej (przy zawieraniu umowy kredytowej), jak i procesowej (reprezentacji strony w procesie). Pod umową widnieje podpis pracownika Banku opatrzony pieczętą. Pełnomocnik reprezentujący stronę powodową w niniejszym procesie legitymuje się stosownym umocowaniem, co wynika z przedłożonego pełnomocnictwa. Należy zatem stwierdzić, że strona powodowa wykazała należyście, że doszło do zawarcia umowy pożyczki na warunkach na jakich wskazują przedłożone przez nią dokumenty. Z drugiej zaś strony zaprzeczenia pozwanego o niedojszcii do realizacji pożyczki należało traktować jako gołosłowne.

W tym miejscu należy omówić sytuację rozkładu ciężaru dowodu między stronami. Jedną z fundamentalnych zasad procesu cywilnego jest zasada kontradyktoryjności, polegająca na tym, że ten kto powołuje się na przysługujące mu prawo powinien udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Jak wynika z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ponadto stosownie do art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Art. 232 k.p.c. stanowi natomiast, że strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Wreszcie na mocy art. 233 § 2 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przedłożenie podpisanego przez D. Ł. dokumentu umowy doprowadziło do sytuacji procesowej, gdzie strona powodowa udowodniła, że co do zasady przysługuje jej roszczenie względem pozwanego. Aktualną wysokość zadłużenia, co do kwoty należności głównej, określono w ostatnio datowanym piśmie (zob. k. 55). Kwota 56 005,48 zł odpowiada kwocie kapitału z pozwu. Zmniejszenie przez stronę powodową w kolejnym piśmie kwoty zadłużenia obniża dług (w zakresie ciężaru dowodu) należny stronie powodowej od pozwanego. Treść przedsądowego wezwania do zapłaty (k.55) potwierdza okoliczności korzystne dla pozwanego tj. zmniejszenia kwoty zaległego kapitału kredytu. Nie budziła wątpliwości również kwestia prawidłowego wypowiedzenia umowy kredytowej. Bank, zgodnie z umową, pisemnie, listem poleconym, wypowiedział umowę kredytu (k.51-52). Wypowiedzenie zostało pozwanemu skutecznie doręczone w dniu 22.11.2017 r. (k.53-54). Okoliczność zalegania D. Ł. w płatności rat potwierdza elektroniczny wyciąg historii rachunku do obsługi kredytu (k.61). Bank zatem miał podstawy, aby wypowiedzieć umowę i postawiona w stan natychmiastowej wymagalności kwota należności głównej niewątpliwie stronie powodowej przysługiwała. Strona powodowa przedłożyła do akt sprawy dokumenty świadczące o przejściu wierzytelności od Banku (...) względem pozwanego (zob. informacja z KRS k. 4-30, plan podziału k. 47, wyciąg z załącznika nr 1 k. 48-50). Wypowiedzenie umowy ze skutkiem na 11.01.2018 r. powodowało, że odsetki ustawowe za opóźnienie od zaległości głównej niewątpliwie stronie powodowej należały się od dnia wniesienia pozwu.

Strona powodowa nie wykazała natomiast zasadności roszczenia w zakresie odsetek umownych w kwocie 969,57 zł i odsetek umownych za opóźnienie w kwocie 3 070,09 zł. Aby wykazać zasadność tego roszczenia ubocznego strona powodowa powinna udowodnić, od jakich kwot kapitału naliczała odsetki, kiedy następowała wpłata części zobowiązań. Bez tych danych sąd nie jest w stanie zweryfikować zasadności żądania strony pozwanej w tym zakresie. Niewątpliwie jest bowiem, że pozwany w trakcie obowiązywania umowy spłacił część zadłużenia. Brak szczegółowego zestawienia uniemożliwia ocenę sposobu wyliczenia świadczenia ubocznego i w tej części roszczenie strony powodowej, jako nieudowodnione, należało oddalić.

Za chybione należało uznać zarzuty pozwanego o braku załączników i dowodów, a także zarzutu pominięcia dokumentów złożonych przez powoda. Elektroniczne postępowanie upominawcze cechuje się uproszczeniem

mającym na celu przyspieszenie załatwienia sprawy. Powód w pozwie powinien wskazać dowody na poparcie swoich twierdzeń, jednak dowodów nie dołącza się do pozwu (tak art. 505³² § 1 k.p.c.).

Zważywszy powyższe zasadnym było zasądzenie od pozwanego D. Ł. na rzecz strony powodowej (...) Banku S.A. z siedzibą w W. kwoty 56 005,48 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24.07.2018 r. do dnia zapłaty. Dalej idące powództwo (w zakresie skapitalizowanych odsetek) zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c., zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. W niniejszej sprawie strona powodowa uległa nieznacznie (w ok. 6-7%), dlatego obowiązkiem zwrotu całości kosztów procesu obciążano pozwanego. Do kosztów procesu strony powodowej należał koszt zastępstwa radcy prawnego w kwocie 5 400 zł, koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszt opłaty od pozwu w kwocie 751 zł; łącznie 6 168 zł.